

TEMETÉSI SZERTARTÁS

Bármennyire is fájdalmas a szeretteinktől való búcsúzás, tudnunk kell, hogy ez csak ideiglenes. Hisszük, hogy az örök boldogságban újra találkozunk velük. Ám **az örökké élő lelket hordozó testnek a végtisztességet keresztényi és emberi kötelességünk méltó módon megadni.** Ilyenkor a gyászunk mellett még a sok intézni való is nyomaszt bennünket.

A teendők megbeszélése miatt keressék meg a (szabadon választható) temetkezési vállalkozást. Ott egyeztetnek a temetés időpontját tekintve a plébániával. De a plébánia személyesen is elérhető a gyászolók számára.

A katolikus temetés alkalmával az egyház imádkozik a gyászolókkal együtt az elhunyt üdvösségéért, beszenteli a halottat és a hit erejével vigasztalja az itt maradottakat.

Fontos tudni, hogy az Egyházi Törvénykönyv 1184-1185. kánonja értelmében hacsak haláluk előtt a bűnbánat valamilyen jelét nem adták, **nem**

részesíthetők egyházi temetésben:

1. a köztudottan hitehagyók, eretnekek és szakadárok; 2. akik testük elhamvasztását a keresztény hittel ellenkező okból választották; 3. más nyilvánvaló bűnösök, akiket nem lehet egyházi temetésben részesíteni anélkül, hogy a hívek körében közbotrány ne támadna. Ha valamilyen kétség támad, a helyi ordináriust kell megkérdezni, és az ő megítélése szerint kell eljárni.

Aki ki van zárva az egyházi temetésből, attól meg kell tagadni minden temetési misét is.

Harangozás csak egyházi temetés esetén lehetséges!

Természetesen az ökumenikus gyülekezetek tagjait - akiknek keresztségét egyházunk elismeri (evangélikusok, reformátusok, baptisták) - minden további nélkül lehet csendítésben, harangversben, egyházi temetésben, beszentelésben, és gyászmisében részesíteni.

Kezd terjedni az a gyakorlat, hogy az elhunyt haviát a család saját magánál őrzi, és nem rendez tényleges temetést. Ez csak hamvasztást követően (urna) lehetséges. Törvény nem tiltja. Egyházunk ennek etikai megítélésében nem foglal állást, azt mindenki lelkiismeretére bízza. Ebben az esetben lehetőség van arra, hogy a templomban (szentmise keretében vagy a temetési liturgia odaillő részét felhasználva) vegyenek búcsút a hozzátartozók az elhunyttól. Ekkor nem kell temetkezési vállalkozást keresni, elég a plébánián jelentkezni.

A temetési ügyintézéshez szükségesek az elhunyt adatai (neve, vallása, foglalkozása, házastársa neve, születési helye és ideje, lakcíme, elhalálozás helye és ideje). A temetési szertartás és a gyászmise idejét illetően lehetőség szerint figyelembe vesszük a hozzátartozók

kérését, lehetőség van a szentmise ill. temetés sorrendjének megfordítására is szükséges esetben.

A temetési szertartás felépítése a latin rítusban a következő (kétállomásos temetésnél):

I. Állomás: A ravatalozónál

I. Köszöntés és keresztvetés.

2. Bevezető szavak (együttérzés kifejezése).

3. Kezdőének.

4. Igeliturgia :

a) Olvasmány. Szentlecke és válaszos ének (tetszés szerint).

b) Evangélium.

c) Rövid homília vagy ima a megholtért.

5. Végső ajánlás és búcsúvétel.

6. Ének, világi gyászbeszéd (tetszés szerint).

7. A gyászmenet indítása.

8. Útközben: ima és ének.

II. Állomás: A sírnál

1. A sírhely megáldása (minden temetésnél).

2. Szenteltvízhintés sírra és koporsóra, és tetszés szerint tömjénezés.

3. A koporsó sírba helyezése, hantvetés a koporsóra.

4. Elhantolás □ közben hitvallás és egyetemes könyörgések.

5. Befejező ének.

.